

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 49, 57, 66 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,

întrucât, în vederea recunoașterii reciproce a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de

asistent medical generalist, prevăzute în [Directiva Consiliului 77/452/CEE](#), caracterul

comparabil al cursurilor de formare din statele membre permite limitarea coordonării în acest domeniu la cerința respectării normelor minime, lăsând, pentru restul, statelor member libertatea de organizare a procesului de învățământ;

întrucât coordonarea prevăzută de prezenta directivă nu exclude totuși o coordonare

ulterioară;

întrucât coordonarea prevăzută de prezenta directivă se referă la formarea profesională a

asistenților medicali generaliști; întrucât, în ceea ce privește formarea, majoritatea statelor

membre nu fac în prezent distincția între asistenții salariați și cei care desfășoară activități

independente; întrucât, din acest motiv și pentru a favoriza pe deplin libera circulație a

membrilor acestei profesii în cadrul Comunității, apare, în consecință, necesitatea de a extinde aplicarea prezentei directive la asistenții medicali salariați;

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Statele membre condiționează eliberarea certificatelor, diplomelor și a altor titluri de asistent medical generalist, prevăzute în art. 3 din Directiva 77/452/CEE, de reușita la examenul care garantează că pe durata formării persoana în cauză și-a însușit:

(a) cunoștințele corespunzătoare despre științele pe care se bazează îngrijirea generală, inclusiv cunoștințe satisfăcătoare despre organism, funcțiile fiziologice și comportamentul

persoanelor sănătoase și al bolnavilor, precum și despre legătura dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane;

(b) cunoștințe satisfăcătoare despre natura și etica profesiei și principii generale de sănătate și îngrijire;

(c) experiența clinică adecvată, care trebuie aleasă pentru valoarea ei de formare, trebuie dobândită sub supravegherea personalului medical calificat și în locuri în care personalul calificat și echipamentul sunt potrivite pentru îngrijirea pacienților;

(d) capacitatea de a participa la formarea personalului sanitar și experiența de a colabora cu acest personal;

(e) experiența de a colabora cu membrii altor profesii din sectorul sanitar.

2. Formarea menționată în alin. (1) cuprinde cel puțin:

(a) formarea școlară generală cu o durată de 10 ani atestată printr-o diplomă, un certificate sau orice alt titlu eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau printr-un certificat care să ateste reușita la un examen de admitere, de un nivel echivalent, la școlile profesionale de formare a asistenților medicali;

(b) formarea profesională de specialitate pe bază de program integral, care trebuie să cuprindă materiile din programul de studii prezentat în anexa la prezenta directivă și să aibă o durată de 3 ani sau 4 600 ore de instruire teoretică și practică.

3. Statele membre asigură că instituția care se ocupă de formarea asistenților medicali este responsabilă de coordonarea teoriei cu practica pe tot parcursul programului de studii.

Instruirea teoretică și tehnică menționată în partea A din anexă trebuie echilibrată și

coordonată cu instruirea clinică a asistenților medicali, prevăzută în partea B din anexa

menționată, astfel încât cunoștințele și experiența enumerate în alin. (1) să poată fi dobândite în mod adecvat.

Instruirea clinică a asistenților medicali trebuie să ia forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate, în special în centrele de îngrijire medicală la domiciliu, aprobate de autoritățile sau organismele competente. Pe durata formării, viitoarele asistente medicale participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care activitățile respective contribuie la formarea lor. Ele sunt inițiate cu privire la responsabilitățile pe care le implică îngrijirea medicală.

4. În termen de cel mult 5 ani de la notificarea prezentei directive și după examinarea situației, Consiliul, la propunerea Comisiei, hotărăște dacă dispozițiile alin. (3) privind repartizarea echilibrată a formării teoretice și tehnice, pe de o parte, și a formării clinice, pe de altă parte, trebuie menținute sau modificate.

5. Statele membre pot acorda scutiri parțiale persoanelor care au urmat partea de formare prevăzută în alin. (2) lit. (b) în cadrul unui altor tipuri de formare de nivel cel puțin echivalent.

Articolul 2

Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 1, statele membre pot autoriza formarea profesională cu frecvență parțială în condițiile aprobate de autoritățile naționale competente.

Durata totală a formării cu frecvență parțială nu poate fi mai scurtă decât cea a formării pe bază de program integral. Nivelul formării nu poate fi afectat de caracterul său parțial.

Articolul 3

Prezenta directivă se aplică și resortisanților statelor membre care, în conformitate cu

[Regulamentul Consiliului \(CEE\) nr. 1612/68](#) din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, exercită sau vor exercita în calitate de salariați una din activitățile menționate în art. 1 din [Directiva 77/452/CEE](#).

Articolul 4

1. Statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de doi ani de la notificarea acesteia și informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

În cazul în care, în aplicarea prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia examinează aceste dificultăți în colaborare cu statul respectiv și solicită avizul Comitetului înalților funcționari în domeniul sănătății publice, constituit în temeiul [Deciziei 75/365/CEE](#)², modificată de Decizia 77/455/CEE.

Dacă este necesar, Comisia prezintă Consiliului propuneri adecvate.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 27 iunie 1977.

Pentru Consiliu

Președintele

J. SILKIN

ANEXĂ

PROGRAM DE STUDII PENTRU ASISTENȚI MEDICALI GENERALIȘTI

Programul de studii pentru obținerea unei diplome, a unui certificat și a altui titlu de asistent medical generalist este format din următoarele două părți:

A. Instruire teoretică și tehnică:

(a) *asistență medicală:*

orientare și etică profesională;

principii generale de sănătate și asistență medicală;

principii de asistență medicală în materie de:

- medicină generală și de specialitate;
- chirurgie generală și de specialitate;
- îngrijirea copilului și pediatrie;
- maternitate;
- sănătate mintală și psihiatrie,
- îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie.

(b) *științe de bază:*

anatomie și fiziologie;

patologie;

bacteriologie, virologie și parazitologie;

biofizică, biochimie și radiologie;

dietetică;

igienă:

- profilaxie;
- educație pentru sănătate,

farmacologie;

(c) științe sociale:

sociologie;

psihologie;

principii administrative;

principii de predare;

legislație socială și în materie de sănătate;

aspecte juridice ale profesiei.

B. Instruire clinică:

Asistență medicală în materie de:

- medicină generală și de specialitate;
- chirurgie generală și de specialitate;
- îngrijirea copilului și pediatrie;
- maternitate;
- sănătate mintală și psihiatrie;
- îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie;
- asistență medicală la domiciliu.